

phạm và rằng họ, nhiều bậc thầy già chìm nghỉm rằng, không phải năm 1975 “giải phóng Sài Gòn” mà chính là biến cố đó đem đến cơ hội giải phóng toàn diện xã hội miền B.

Ngôi Sài Gòn thời hậu khu vực kinh tế thị trường

Khi có ý đi tìm ngôi Sài Gòn, không hiểu sao khi chĩa ra khỏi nhà tôi đã biết có đi phượt với đến tết Congo cũng không ai ngôi Sài Gòn thì nhận mình là ngôi Sài Gòn gần 3 đời hoặc mấy chục đời. Chết rằng mấy ngôi sĩ hậu tôi, sao hậu chỉ cái chuyến tào lao, tìm phào hốt sốc vớ ý cha nãi, kiếm sống được ở Sài Gòn, là ngôi Sài Gòn rồi.

Thật ra trên khắp thế giới, phần căn cứ của một ngôi ít ai phân biệt dân tộc hay dân tộc đô và đó là văn minh dân quyền căn bản nhất. Riêng Việt Nam thì khác. Dưới chế độ cũ, với phân biệt dân tộc, dân thành phố lên hay dân tộc, nông thôn, dân kinh tế mới,... là chuyến căn bản. Ai cũng biết sự phân biệt đối xử của chế độ hậu khu vực là khác nghiệt, với nạn đói lâu ngày tở nên cơ một gói “tù hào” và đưa vào chính trị, kinh tế, văn hóa... dành cho dân có hậu khu vực đô, thành phố trước phần dân còn lại của nước.

Khi nạn kinh tế mới của, dù chế độ hậu khu vực không thay đổi nhưng nhu cầu thị trường trước đã phá vỡ toàn bộ những công dụng chuyên chế của chế độ hậu khu vực. Theo nhu cầu mới sinh và nhu cầu nhân loại của kinh tế thị trường, dân tộc, nông thôn tràn vào đô thị bắt buộc chuyển hóa sống đổi không hậu khu vực hoặc chế có cái gì là chế như KT3 (mặt lợi gì y tế m trú).

Theo thời gian, đời quân nhập cư tăng theo cấp số nhân và cơ nghiệp nhập cư thành đất, ngôi kiếm sống qua ngày trở thành nguần dân số bá chủ. Chính nguần dân số và chế thị trường dân số bùng nổ này đã đến những ai từ hủy hoại cho mình dân tộc đô gần, dân thành phố cũ của vào hậu chế y học kháng, trở thành những kẻ thất bại.

Nếu ai còn cho mình là dân Hà Nội gần, thật ra đó là lối nghĩ của dân được báo hậu bởi chế độ hậu khu vực thiêu dân quyền. Hậu có thể trình ra lý do là ông bà cha mẹ sống ở Hà Nội trước chế độ cũ sống và họ tha cả cái gốc ngôi Hà Nội. Cớ sự lý lẽ này là không minh bạch, vì trong lịch sử của đời Việt Nam, theo tìm hiểu, trước thời cũ sống nạn quyên không có chuyến để đoán khoanh tròn mặt để dân Hà Nội đi m tị nạn, và phần dân còn lại chế có đi m trung bình kém.

Ngái Hà Nái trác thái cáng sán đá kháe mánh tinh thán và trí thác đá ráng tay đón nhán tát cá các nguán dân cá nhá đón nhán dòng máu mái, cũng nhá đá áng xá văn minh đá biát ráng các đáan đáa pháng tính là ngá ngán. Chuyán dân thá đá đác tôn tráng kính ná... đó là do phám chát ngái, chát láng tá nháng công viác phác vá cáng đáng, quác gia và đác cáng đáng xác nhán trong chuán giá trá văn hóa chung, chá không phái mát đáng đác quyán đác lái do mát thá chá đác tài chá đáo.

Ngái Hà Nái đá văn hóa đá nhìn tháu ráng hián tráng há háng cáa xã hái Viát Nam đáu có nguyên nhân do thiáu nhân quyán. Cá dân tác, không phân biát bát ká ai, vùng mián nào đáu phái gánh cháu hián tráng xã hái há háng tá hái này.

Mát giáo sá sinh ra á Hà Nái di cá vào Nam muán giáu tên đã nói thát vái chúng tôi ráng: “Chá thái đái này mái có kiáu tá tôn bánh hoán đáa pháng tháng đáng.”

Dân hào hiáp và dân nháp cá

Mái tháng tôi đáu đán mát tiám hát tóc cáa mát ông chá trá trên đáng Há Bá Kián. Tuái cháa đán bán mái, anh có táng cáng ba tiám hát tóc. Lán này anh mái tôi hát tóc, láy ráy tai, á mát tiám mái khai tráng. Cô gái láy ráy tai cho tôi nói: “áng vài báa náa là sám thêm xe hái.”

Tôi hái tháng ông chá tiám là anh có máy chiác xe hái rái, anh chàng nói giáng mián Nam lá lá: “Tính mua thêm mát chiác náa là bán. Xe tôi mua cho cá quan công ty thuê, háp đáng tính theo năm.”

Rái anh ká: “Năm 1980, anh tá Huá vô Sài Gòn làm phá há, khá trá xáng, ba năm không biát mùi bún bò, mì quáng là gì.” Tôi hái anh: “Anh tháy ngái Sài Gòn thá nào?” Mát anh ngác nhiên nhá ngái tá sao Háa xuáng: “Ráa, lúc mái vào tôi cũng có nghĩ ngái trong này ăn ngon, chái báo khác ngái quê tôi, nháng chá á vài tháng là tôi tháy chángái có tián là khác.”

Cái anh chàng chá tiám hát tóc này cũng nhá hàng triáu ngái tá nhiáu thá há đã nhìn tháy Sài Gòn là mát nái kiám sáng, kiám tián làm giàu. Đái vái mái ngái Viát Nam, tính cá dân thá đá Hà Nái, Sài Gòn là vùng đát háa, là mát kiáu giác má Má cáa ngái Viát Nam.

Một trí thức người Bắc di cư kết luận: “Sài Gòn là đất Phật.” Nhiều người bạn ông bàn thêm: “Giá trị rõ nhất của đất Phật trước tiên đây là nơi chốn bình yên, bình yên cả trong chiến tranh, thiên tai và những vấn nạn đáng sợ khác có nguyên nhân từ con người. Sài Gòn không có chuyện phân biệt đối xử vùng miền, văn hóa và chủng tộc...”

Nhà báo TG. có lần nói: “Chắc hẳn vô Sài Gòn, có một cái bơm xe, người về a hè Sài Gòn cũng sẵn sàng đổ, cũng thoát khổ mà tính chuyện khi nghỉ ngơi.” Họa sĩ TC, có lần kể: “Trước 1975, thi sĩ Nguyễn Đức Sơn và cả nhà văn Nguyễn Thụy Long có thể ăn cơm cháy, uống trà đá, người xưa rằng một quán cơm xã hội.”

Mọi người, trong hàng triệu người tại nhiều thời điểm đều có riêng cho mình những ký niệm sâu sắc với sự rung động của đất và người Sài Gòn. Có người còn nói đùa đùa rằng, nếu ai có chí, dám đứng lên cho người ta dán tem bơm đi đến thành phố chắc chắn không thiếu khách hàng.

Những Sài Gòn cũng có bất công. Điểm bất công này không phải do Sài Gòn gây ra mà chính là do không ít người đến với Sài Gòn gây ra. Có thể thông cảm hiểu tình trạng lúc nào họ cũng thấy những nhà người nguyên quán xuất thân của họ. Và Sài Gòn cũng đừng quên không chấp khi có những người nhập cư thành đất, nên cần nghỉ ngơi, chờ đợi họ là người thành phố này, tình nhân.

Sài Gòn không hẳn là Sài Gòn của nơi kiêu miếu, chắc là một nơi tiềm ẩn, bởi đa phần người nhập cư đã học có kho tàng đời sống thành phố này dài hơn so với lúc họ sẵn sàng nguyên quán sinh ra. Hãy đến các nghĩa trang, các chùa có đất cội mà xem, hàng triệu người tại xứ thu hút nhiều thời điểm đã chọn nơi cho Sài Gòn nằm xuống ngàn.

Những người Sài Gòn anh là ai? Có người nói ngày nay muốn tìm người Sài Gòn thì qua tiểu bang Cali. Một học các công đồng người Việt tại vùng trên khắp giới. Những chúng tôi vẫn muốn tìm người Sài Gòn ở Sài Gòn.

Một cô bạn của chúng tôi sinh ra một nhà báo sinh trên đường Gò Công quận 6, có ông bà nội là người Minh Hương, ông bà ngoại là dân sanh ra ở bên Mỹ Cốc quận 8. Cô nói: “Nếu muốn biết ai là người Sài Gòn thì chỉ cần nhìn cách họ đón tiếp đối xử với bà con cô bác quê lên thăm học lên kiêu miếu làm. Bà ngoại tôi mới lần gặp bà con là mừng lắm, tâm lòng của người tha hương mà. Ai cũng có hàng dây máu rơm má, chắc có phải là đất nọ chui lên đâu.”

May Mà Việt Nam Còn Có Sài Gòn!

Tác Giả: Trán Tián Dũng

Thứ Năm, 02 Tháng 12 Năm 2010 07:44

Theo måt ông già tång là lính VNCH, nay chåy xe ôm å quån Tân Bình, “đåt Sài Gòn tråc tiån là đåt cåa nhång tay håo hån, båi chå có nhång ngå i månh må tå tâm hån đån thå xác måi quyåt đånh bå xå ra đi đån đåt måi, cũng chính hå må đång cho con cháu måu cåu sång måi và tå do. Tánh håo hån và phóng khoáng là máu huyết căn cå cåa ngå i Sài Gòn.”

å góc đång Cao Thång và Phan Thanh Giån cũ (nay là Đån Biên Phå) có måt cái miåu lån gåi là Thành Hoàng Bån Cånh. Nåi đây hàng ngày hàng đêm vån nghi ngút hång khói tång nhång vong linh cåa tång quån Lê Văn Khôi (con nuôi Tå quân Lê văn Duyệt) và các nghĩa binh bå xå chém, vùi xác å quanh khu Kå Hòa, thành Gia Đånh đå i thåi vua Minh Mång. Måt nhà nghiên cåu låch så miån Nam có lån nói våi tôi: “Không rõ låm nhång nghĩa quân này có phåi là ngå i Sài Gòn không, nhång tôi tin chåc khi hå chåt, anh linh hå là ngå i Sài Gòn.”

Và så không tìm thåy måt ngå i Sài Gòn nào nåu tiåp tåc nhìn låch så theo låi đåc quyån và thiån cån. Ngå i Sài Gòn chå có måt khi låch så đåc minh båch rång, ngå i Sài Gòn hôm nay chính là nhång ngå i nhån đåc cå håi tå nhång ngå i tång đån, sång và chåt tå Sài Gòn-Gia Đånh trong xuyên suåt các triåu đåi phong kiån, nhång anh linh tå sĩ VNCH, nhång vong linh ngå i våt biån vì tå do và cå nhång nån nhân khác cåa bóng tå i låch så.

Chå tå cách nhìn nhån này måi sáng rõ đúng nghĩa tánh håo hån-hào hiåp vì tå do và công bång cåa ngå i Sài Gòn.

May mà còn có Sài Gòn

å

Gia đình bên ngoßi tôi có mßt ngßi anh hß, anh tên là Ba V. Trßc 1975 anh là lính sß đoàn 7 Bß Binh VNCH đßn trú ở Gò Công. Quê anh ở mßt xã heo hút dù không xa Sài Gòn nhßng rßt nghèo... Sau bißn cß 1975, anh và gia đình càng lâm cßnh nghèo tß hßi hßn. Sài Gòn vßi anh là mßt thiên đßng tßi thß, có lßn anh nói vßi tôi: “Tao phßc mßy quá, sßng đßc ở Sài Gòn ngon thßy mß.” Lßi anh đßn gißn nhßng chí lý, ngßi Sài Gòn thßi nào cũng rßt bßnh trong cách nhìn cßa ngßi đßa phßng khác.

Có ngßi sß phßn bác tôi rßng, ngßi Sài Gòn ngày nay không còn sang trßng nßa. Nhßng trßng hßp gia đình anh hß tôi thì lßi đßng ý vßi tôi. Sau 1975 cß bßy đßa con cßa anh hß tôi đßu không đß ăn đßn xanh mßt. Khi Sài Gòn vào thßi kinh tß thß trßng cß năm đßa con trai, con gái cßa anh đßu trß thành ngßi Sài Gòn, anh chß giß lßi đßc đßa con gái và đßa con trai út làm ngßi Gò Công cày cßy trên nßa mßu rußng hßng hßa. Đißu đáng nói là nhßng ngßi con Sài Gòn cßa anh, dù chß làm thß hß và nßu bßp ở Sài Gòn nhßng đã đem lßi mßt cußc cách mßng kinh tß, lßi sßng văn minh cho cß gia đình anh. Chßt nông dân cß cßu cßa anh không còn nhß trßc, ở anh ngày càng rõ ra cái chßt thß dân Sài Gòn do con anh truyßn bá.

Có hàng trißu gia đình ở Việt Nam hôm nay gißng nhß anh, ngßi ta không thß thßng kê hßt nhßng thay đßi theo kißu Sài Gòn. Nhßng có mßt đißu ngßi ta chßc chßn là văn hóa thß dân Sài Gòn hình thành tß tinh hoa thß chß thßc dân và ánh sáng cßa nßn dân chß tß do Đß Nhßt và Đß Nhß Cßng Hòa, ánh sáng này đß mßnh đß dung chßa mßi cách sßng và đß truyßn bá nhßng đißu tßt đßp.

Tôi có dßp nói chuyßn vßi cô gái ngßi Hà Nßi, cô vào Sài Gòn làm nghß báo. Tôi không bißt cô có phßi là ngßi Hà Nßi gßc hay không, cô nói: “Khi mßng cái dân thißu văn minh ngoài đßy, em có Sài Gòn đß chßng minh là trong này ngßi ta không ai làm vißc xßu hß thß.”

Tßt nhiên, không có vùng rßng cßa lßi sßng văn minh nào lßi không có mßt tß nßn, nhßng cßng đßng thß dân Sài Gòn không có kißu hí hßn cß tßp thß hòa nhau hái hoa Anh Đào cßa Nhßt Bßn trißn lßm vß làm cßa riêng, cũng không có nhßng vßn nßn không thß tßng tßng đßc nhß chißm thang máy chung cß, cho thang máy chßy lên chßy xußng liên tßc đß vß con và đút cßm cho con mình ăn ngon mißng.

Và không có cái kißu nghĩ và hành xß nhß mßt cô ca sĩ trß mà tôi quen. Cô này tß Hà Nßi vào Sài Gòn tìm cß hßi thành “sao.” Trong thßi đißm Hà Đông có quyßt đßnh sáp nhßp vào Hà Nßi, cô luôn mißng tßc tßn gay gßt vßi nhßng ngßi “đßi đßi kißp kißp” cô không nhßn là ngßi Hà Nßi, dù hàng ngày đang cùng thß, cùng sßng ở không gian Hà Nßi mß rßng vßi cô.

May Mà Việt Nam Còn Có Sài Gòn!

Tác Giả: Trần Tißn Dũng

Thứ Năm, 02 Tháng 12 Năm 2010 07:44

Chính tßnh nhßng cách nhìn kßthß kißu này đã xác lßp mßt thß ranh gißi mà ßđßng ngßi ta tß cho Hà Nßi nhß mình đây là tßt đßp, phßn còn lßi là tß hßi vì không phßi là Hà Nßi. Có gì đáng bußn cßi và xßu hß cho bßng kißu kßthß “đßa phßng thßng đßng” đó. Và chính đó mßi là mßm mßng, là nguyên nhân cßa vß vßn nßn xß hßi.

Vßn đß không phßi Sài Gòn không có ngßi nhßp cß quê mùa kém cßi, nhßng cái chính là văn minh Sài Gòn đß mßnh đß hßng mßi ngßi đßn phßm chßt tôn trßng lßi ích cßng đßng và tß trßng trong lßi sßng cá nhân.

ßphßm vß rßng hßn, nhißu bßc thßc giß chim nghißm rßng, không phßi năm 1975 “gißi phóng Sài Gòn” mà chính là bißn cß đó đem đßn cß hßi gißi phóng toàn đßn xß hßi mißn Bßc.

Hßn ba mßi năm qua, nhßng ai công tâm sß nhìn thßy nhßng dòng ngßi không thß thßng kê hßt tß mißn Bßc vào Sài Gòn đß mßu cßu cußc sßng tßt hßn, qua tßng cá nhân, hß hàng, thôn làng vào Sài Gòn vào mißn Nam rßi vß thăm quê đã đßa vß, đã truyßn bá lßi sßng văn minh vßt chßt và tinh thßn Sài Gòn.

Bßn tôi, nhà thß, là mßt ngßi Hà Nßi sang trßng, anh vào và chßn Sài Gòn đß sßng và cũng có thß coi anh là ngßi tßn nß văn hóa ß Sài Gòn. Anh có nhßng kßnißm vui bußn sâu sßc dành cho Hà Nßi, nên mßi lßn vß quê trß vào là anh nói: “Mình đßt chân xußng phi trßng Tân Sßn Nhßt là thßy nhß ngßi.” Tßt nhiên cũng trùng hßp, ngßi bißt và chia sß tâm trßng “nhß ngßi” này là nhßng Vißt kißu lßu vong mßi khi rßi Vißt Nam bay trß lßi đßt nßc bao dung mình.

Và tßnh nhßng năm đen tßi nhßt cßa lßch sß cho đßn thßi tßm đß thß, không mßt nßi chßn nào cßa đßt nßc này đßc hàng trißu trißu ngßi Vißt đßng tâm tin rßng: May mà Việt Nam còn có Sài Gòn!